

COMUNICARE A COMISIEI

Comunicare a Comisiei privind valorile-prag stabilite în temeiul Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” (2008/56/CE) și al Deciziei (UE) 2017/848 a Comisiei

(C/2024/2078)

I. Introducere

Scopul prezentei comunicări este de a clarifica aspectele legate de statutul juridic și de utilizarea valorilor-prag pentru o stare ecologică bună stabilite prin cooperare la nivelul UE, regional sau subregional, în conformitate cu Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin” ⁽¹⁾ (Directiva 2008/56/CE, denumită în continuare „directiva”) și cu Decizia (UE) 2017/848 de stabilire a unor criterii și standarde metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine și a specificațiilor și metodelor standardizate de monitorizare și evaluare ⁽²⁾ (denumită în continuare „decizia”).

II. Contextul juridic

Directiva impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a atinge sau a menține o stare ecologică bună a mediului marin până cel târziu în 2020 [articolul 1 alineatul (1)]. Pentru a atinge acest obiectiv, ele trebuie să elaboreze și să pună în aplicare strategii marine, astfel cum se prevede la articolul 5. Unul dintre aspectele strategiilor marine este acela de a stabili dacă apele marine se află într-o stare ecologică bună [articolul 5 alineatul (2) litera (a) punctul (ii)].

„Starea ecologică bună” este definită la articolul 3 punctul 5 din directivă ca fiind „starea ecologică a apelor marine care se definește prin diversitatea ecologică și dinamica oceanelor și a mărilor, care sunt curate, în bună stare sanitară și productive în cadrul condițiilor lor intrinseci și printr-o utilizare durabilă a mediului marin, salvagardându-se astfel potențialul acestuia pentru utilizările și activitățile generațiilor actuale și viitoare”.

În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din directivă și pe baza evaluării inițiale efectuate în temeiul articolului 8 alineatul (1), statele membre trebuie să evalueze un set de caracteristici ale stării ecologice bune pentru apele marine ale fiecărei regiuni sau subregiuni. În acest sens, statele membre trebuie să țină seama de cei unsprezece descriptori calitativi enumerați în anexa I la directivă. Criteriile și standardele metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine care trebuie utilizate de statele membre sunt stabilite în decizie. Articolul 9 alineatul (3) din directivă prevede că acestea au fost stabilite de Comisie „astfel încât să asigure coerența și să permită o comparație între regiunile sau subregiunile marine în ceea ce privește măsura în care se atinge o stare ecologică bună”.

Potrivit considerentului 8 al deciziei, „Pentru fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în anexa I la Directiva 2008/56/CE și pe baza listelor orientative din anexa III la directiva respectivă, se impune definirea criteriilor, inclusiv a elementelor aferente criteriilor și, dacă este cazul, a valorilor-prag de utilizat. Valorile-prag sunt menite să contribuie la stabilirea de către statele membre a unui set de caracteristici pentru starea ecologică bună și la fundamentarea evaluării efectuate de acestea pentru a determina în ce măsură se obține starea ecologică bună.” La articolul 2 al doilea paragraf punctul 5 din decizie se precizează că „valoarea-prag înseamnă o valoare sau serie de valori care permite evaluarea nivelului de calitate asigurat pentru un anumit criteriu, contribuind astfel la evaluarea efectuată pentru a se determina în ce măsură se obține starea ecologică bună.”

Decizia prevede că anexa stabilește două tipuri de criterii pentru definirea stării ecologice bune: criterii primare ⁽³⁾ și secundare ⁽⁴⁾. Statele membre sunt, în principiu, obligate să utilizeze criteriile primare, cu excepția cazului în care – pe baza evaluării inițiale a stării apelor lor marine sau a actualizărilor ulterioare efectuate în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din directivă – acestea explică în mod corespunzător de ce nu se aplică un criteriu primar. Cu toate acestea, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din decizie, statele membre dispun de un anumit grad de flexibilitate în a decide dacă să utilizeze sau nu criterii secundare (cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexă). Statele membre pot decide să utilizeze un criteriu secundar, dacă este necesar, pentru a completa un criteriu primar sau atunci când, pentru un anumit criteriu, mediul marin riscă să nu atingă sau să nu mențină starea ecologică bună.

⁽¹⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽²⁾ JO L 125, 18.5.2017, p. 43.

⁽³⁾ A se vedea anexa la decizie: D1C1, D1C2, D1C3, D1C4, D1C5, D1C6, D2C1, D3C1, D3C2, D3C3, D4C1, D4C2, D5C1, D5C2, D5C5, D6C1, D6C2, D6C3, D6C4, D6C5, D8C1, D8C3, D9C1, D10C1, D10C2, D11C1, D11C2.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa la decizie: D2C2, D2C3, D4C3, D4C4, D5C3, D5C4, D5C6, D5C7, D5C8, D7C1, D7C2, D8C2, D8C4, D10C3, D10C4.

Scopul valorilor-prag este de a evalua nivelul de calitate atins pentru fiecare criteriu (primar sau secundar) care, la rândul lor, sunt utilizate pentru a evalua obținerea descriptorilor calitativi enumerați în anexa I la directiva respectivă. Acești descriptori sunt utilizați pentru a determina, a realiza sau a menține starea ecologică bună, care este obiectivul principal al directivei.

O serie de valori-prag sunt deja stabilite în anexa la decizie, acestea derivă din legislația existentă și, prin urmare, sunt deja aplicabile. Pentru celelalte valori-prag care trebuie stabilite în temeiul deciziei, articolul 5 alineatul (1) din decizie impune statelor membre să le stabilească până la 15 iulie 2018 ⁽⁵⁾. În cazul în care statele membre nu sunt în măsură să stabilească valori-limită în această perioadă, acestea trebuie să le stabilească „ulterior, cât mai curând posibil” ⁽⁶⁾, cu condiția să prezinte Comisiei motivele întârzierii în notificarea efectuată în temeiul articolului 17 alineatul (3) din directivă.

Până în prezent, au fost stabilite o serie de valori-prag ⁽⁷⁾ pentru diferite criterii referitoare la descriptori prin cooperare la nivelul UE și la nivel regional sau subregional.

III. Statutul valorilor-prag pentru starea ecologică bună

1. Valorile-prag care diferă de cele stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional

Primul aspect care trebuie clarificat este dacă statele membre pot utiliza, pentru același criteriu, valori-prag naționale diferite de cele stabilite la nivelul UE, regional sau subregional.

Articolul 9 alineatul (3) din directivă constituie temeiul juridic al deciziei. Decizia prevede ca valorile-prag să fie concepute astfel încât „să asigure consecvența și să permită efectuarea de comparații între regiuni sau subregiuni marine în cadrul evaluărilor efectuate pentru a se determina în ce măsură se obține starea ecologică bună”. Dacă statelor membre li s-ar permite să utilizeze în continuare propriile valori-prag naționale odată ce valorile-prag sunt stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional, acest lucru ar submina obiectivul articolului 9 alineatul (3), care urmărește, de asemenea, să asigure faptul că autoritățile acționează în mod coerent și coordonat în întreaga UE.

Aceasta ar contraveni, de asemenea, dispozițiilor deciziei. Astfel cum s-a indicat anterior, articolul 4 alineatul (2) litera (a) din decizie permite statelor membre să utilizeze valori-prag naționale numai până la stabilirea valorilor-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional. Aceasta presupune că, odată ce valorile-prag sunt stabilite la nivel supranațional, statele membre nu mai pot utiliza propriile valori-prag naționale. Formularea considerentului 12 susține această concluzie. Potrivit acestui considerent, „până când se stabilesc astfel de valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, statele membre ar trebui să poată utiliza, ca substituenți, valorile-prag stabilite la nivel național, tendințele direcționale sau valori-prag bazate pe presiune”.

Prin urmare, statelor membre nu li se mai permite să utilizeze valori-prag naționale diferite, odată ce astfel de valori-prag sunt stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional.

2. Existența unei marje de apreciere pentru statele membre de a nu utiliza valorile-prag stabilite prin cooperare la nivelul UE, regional sau subregional în contextul actualizărilor în temeiul articolului 17 ale strategiilor marine

A doua chestiune care trebuie clarificată este dacă statelor membre li se permite să nu aplice valorile-prag stabilite printr-un proces la nivelul UE, regional sau subregional atunci când își actualizează strategiile marine. În special, dacă acest lucru este permis atunci când se stabilește starea ecologică a apelor lor marine în temeiul articolului 17 din directivă.

Potrivit articolului 2 al doilea paragraf punctul 5 din decizie, valorile-prag „permit evaluarea nivelului de calitate asigurat pentru un anumit criteriu”. Aceasta înseamnă că, atunci când statele membre aleg să aplice un anumit descriptor sau criteriu și valorile-prag corespunzătoare au fost stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional, acestea trebuie să utilizeze aceste din urmă valori-prag.

Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) sau (2) din decizie, statelor membre li se permite să nu utilizeze valorile-prag stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional atunci când valorile respective acoperă un criteriu care nu este aplicat de statul membru respectiv. Același lucru este valabil și pentru valorile-prag care acoperă descriptorii pe care un stat membru îi consideră „neoportuni”, în conformitate cu anexa I la directivă.

⁽⁵⁾ În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din directivă.

⁽⁶⁾ Articolul 5 alineatul (2) din decizie.

⁽⁷⁾ A se vedea anexa la prezenta comunicare.

„Decizia”⁽⁸⁾ unui stat membru de a nu aplica un anumit descriptor sau criteriu „în mod automat” se extinde la elementele, valorile-prag și standardele metodologice corespunzătoare descriptorului sau/și criteriului respectiv. Cu alte cuvinte, atunci când un stat membru decide să nu utilizeze un anumit descriptor sau criteriu, acesta decide, prin extensie, să nu utilizeze valorile-prag aferente descriptorului și/sau criteriului respectiv.

În concluzie, atunci când își actualizează strategiile marine în conformitate cu articolul 17 din directivă, statelor membre li se permite să nu utilizeze valorile-prag stabilite la nivelul UE, la nivel regional sau subregional numai în măsura în care valorile-prag se referă la descriptorii sau criterii pe care au ales să nu le aplice în conformitate cu condițiile stabilite de directivă și de decizie.

IV. Utilizarea valorilor-prag pentru evaluarea stării ecologice

Decizia impune statelor membre să stabilească valori-prag, precum și alte criterii și standarde metodologice legate de determinarea și evaluarea stării ecologice bune, până în 2018 sau „ulterior, cât mai curând posibil”, cu condiția să fi furnizat Comisiei o justificare (articolul 5).

Având în vedere obiectivul directivei de a atinge sau de a menține starea ecologică bună a mării până cel târziu în 2020, statele membre ar fi trebuit să stabilească valori-prag în cursul celui de-al doilea ciclu de punere în aplicare a directivei⁽⁹⁾.

În temeiul articolului 6 din decizie, odată ce aceste valori-prag sunt stabilite, statele membre ar trebui să informeze Comisia, atunci când își actualizează strategiile marine, cu privire la utilizarea acestor valori și a altor standarde metodologice pentru evaluarea stării ecologice bune.

Prin urmare, se preconizează că, în cadrul următoarelor actualizări efectuate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) literele (a) și (b) din directivă în ceea ce privește (i) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (1) și la articolul 9 alineatul (1) și (ii) obiectivele de mediu stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (1), statele membre vor aplica valorile-prag stabilite prin cooperare la nivelul Uniunii, regional sau subregional, precum și valorile-prag care decurg din legislațiile existente deja stabilite în anexa la decizie pentru criteriile pe care le vor utiliza pentru evaluarea stării ecologice.

Atunci când statele membre nu pot utiliza aceste valori-prag, în special atunci când actualizează evaluarea inițială în temeiul articolului 8 alineatul (1), acest lucru ar trebui să fie justificat în mod corespunzător. De exemplu, pot exista cazuri în care un stat membru utilizează valorile-prag stabilite ca parte a raportării actualizate privind starea ecologică bună în temeiul articolului 9 alineatul (1), dar nu a fost în măsură să utilizeze aceleași praguri pentru a actualiza evaluarea inițială în temeiul articolului 8 alineatul (1), deoarece valorile nu fuseseră încă stabilite la momentul pregătirii evaluării apelor sale marine.

Astfel, atunci când evaluează strategiile marine actualizate ale statelor membre, în special evaluarea stării apelor lor marine și progresele înregistrate în direcția obținerii unei stări ecologice bune, Comisia va verifica dacă statele membre au utilizat valori-prag pentru a determina starea ecologică bună în actualizările strategiilor lor marine.

⁽⁸⁾ Întrucât statele membre sunt autorizate, în anumite condiții, să nu utilizeze anumiți descriptorii sau criterii primare și să decidă (cu excepția cazului în care anexa la decizie prevede altfel) dacă să aplice criteriile secundare, utilizarea cuvântului „decide” la articolul 6 din decizie ar trebui înțeleasă ca fiind alegerea statelor membre cu privire la descriptorii și criteriile de aplicat.

⁽⁹⁾ Articolul 5 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (2) din decizie.

ANEXĂ

VALORI-PRAG STABILITE PENTRU STAREA ECOLOGICĂ BUNĂ

Decizia prevede utilizarea următoarelor valori-prag care decurg din legislația existentă a Uniunii.

criteriu	Valoarea-prag (valorile-prag)
D3C1 Mortalitate prin pescuit	Rata mortalității prin pescuit a populațiilor de specii exploatare în scopuri comerciale este egală cu sau sub nivelurile care pot genera randamentul maxim durabil (MSY).
D3C2 Biomasa stocului reproducător	Biomasa stocului reproducător al populațiilor de specii exploatare în scopuri comerciale este peste nivelurile biomasei care pot genera randamentul maxim durabil.
D5C1 Concentrațiile nutrienților	Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE;
D5C2 Concentrațiile de clorofilă	Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE;
D5C5 Oxigenul dizolvat	Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE;
D8C1 Concentrațiile de contaminanți	În interiorul apelor costiere și teritoriale, concentrațiile de contaminanți nu depășesc următoarele valori-prag: (a) pentru contaminanții menționați la punctul (1) litera (a) de la elementele aferente criteriilor, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; [...] În afara apelor costiere și teritoriale, concentrațiile contaminanților nu depășesc următoarele valori-prag: (a) pentru contaminanții selectați la punctul (2) litera (a) de la elementele aferente criteriilor, valorile aplicabile în cadrul apelor costiere și teritoriale;
D9C1 Contaminanții din fructele de mare	Nivelul contaminanților în țesuturile comestibile (mușchi, ficat, icre, carne sau alte părți moi, după caz) ale fructelor de mare (inclusiv pești, crustacee, moluște, echinoderme, alge și alte plante marine) capturate sau recoltate în mediul natural (exclusiv pești cu înotătoare) nu depășește: (a) pentru contaminanții prevăzuți în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006, nivelurile maxime stabilite în regulamentul respectiv, care sunt valorile-prag în sensul prezentei decizii;

În plus, următoarele valori-prag au fost stabilite prin cooperarea la nivelul Uniunii, care, astfel cum se explică în considerentul 12 din decizie, se va realiza „în cadrul Strategiei comune de implementare instituite de statele membre și Comisie în sensul Directivei 2008/56/CE”.

criteriu	Valoarea-prag (valorile-prag)
D6C4 Pierderea habitatului	Proporția maximă a unui tip major de habitat bentonic într-o zonă de evaluare care poate fi pierdută este de 2 % din întinderea sa naturală ($\leq 2\%$) (D6C4).

criteriu	Valoarea-prag (valorile-prag)
D6C5 Efecte negative asupra habitatelor	Proporția maximă a unui tip major de habitat bentonic într-o zonă de evaluare care poate fi afectată în mod negativ este de 25 % din întinderea sa naturală (≤ 25 %). Aceasta include proporția tipului major de habitat bentonic care a fost pierdută (D6C5). Un tip major de habitat bentonic este afectat negativ într-o zonă de evaluare dacă indică o abatere inacceptabilă de la starea de referință în structura și funcțiile sale biotice și abiotice (de exemplu, compoziția tipică a speciilor, abundența relativă și structura dimensiunii, speciile sensibile sau speciile care asigură funcții-cheie, posibilitatea de recuperare și funcționarea habitatelor și a proceselor ecosistemice) (D6C5).
D10C1 Deșeuri de pe liniile de coastă	20 de articole de deșeuri /100 de metri de coastă
D11C1 Zgomot intermitent	Pentru expunerea pe termen scurt (o zi, adică expunerea zilnică), proporția maximă a unei suprafețe de evaluare/habitat utilizată (utilizat) de o specie de interes cu privire la care se acceptă că este expusă la niveluri de zgomot intermitent mai mari decât nivelul la care încep să se resimtă efecte biologice negative (LOBE - <i>Level of Onset of Biologically adverse Effects</i>), pe durata unei zile, este de 20 % sau mai mică (≤ 20 %). Pentru expunerea pe termen lung (1 an), se calculează expunerea medie. Proporția maximă a unei suprafețe de evaluare/habitat utilizată (utilizat) de o specie de interes cu privire la care se acceptă că este expusă la niveluri de zgomot intermitent mai mari decât nivelul LOBE, în medie, pe o perioadă de 1 an, este de 10 % sau mai mică (≤ 10 %).
D11C2 Zgomot continuu	20 % din habitatul speciei vizate cu niveluri de zgomot mai mari decât nivelul LOBE care nu trebuie depășite în nicio lună a anului de evaluare, în acord cu obiectivul de conservare de 80 % din capacitatea de suport/dimensiunea habitatului.

Valorile-prag care trebuie încă definite la nivelul Uniunii, în conformitate cu decizia, sunt cele pentru deșeurile marine din stratul de suprafață al coloanei de apă și de pe fundul mării; pentru microdeșeuri de pe linia de coastă, din stratul de suprafață al coloanei de apă și din sedimentele de pe fundul mării; și pentru nivelul efectelor negative asupra habitatelor de pe fundul mării. Unele dintre valorile-prag restante au fost stabilite sau sunt în curs de stabilire prin cooperare la nivel regional și subregional. Considerentul 12 din decizie explică faptul că, în acest caz, statele membre ar trebui, de exemplu, să se raporteze la „valorile existente sau să dezvolte noi standarde în cadrul convențiilor privind mările regionale”. Acestea sunt prezentate în mod clar în anexa la decizie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ A se vedea raportul Centrului Comun de Cercetare „Marine Strategy Framework Directive - Thresholds for MSFD criteria: state of play and next steps”. Având în vedere caracterul dinamic al discuțiilor privind punerea în aplicare a Deciziei privind starea ecologică bună, unele dintre informațiile din prezentul raport nu mai sunt actualizate.